

วิธีการเขียนคำอธิบายรายวิชา

รศ.ดร. วิทร วิภาหส์น

ความหมาย

คำอธิบายรายวิชา (Course Description) คือข้อความที่บอกให้ทราบว่า วิชานี้มีเนื้อหาสาระที่ต้องเรียนต้องสอนอะไรบ้าง มากน้อยขึ้นอยู่กับจำนวนหน่วยกิต ซึ่งสัมพันธ์กับจำนวนชั่วโมงสอนตลอดภาคเรียน และจำนวนชั่วโมงสอน ต่อสัปดาห์

ผู้สอนซึ่งถือว่าเชี่ยวชาญในสาระของวิชาที่ตนสอนอยู่แล้ว ย่อมทราบว่า วิชาที่ตนสอนควรประกอบด้วยสาระเรื่องอะไรบ้าง การจัดกลุ่มเนื้อหาเพื่อกำหนดชื่อเรื่อง (ชื่อ หน่วย) ที่จะสอน ควรทราบข้อจำกัดเป็นเบื้องต้น ดังนี้

1. หนึ่งภาคเรียนมี 18 สัปดาห์ เมื่อหักเวลาสอบ เวลาหยุดอื่นๆ จะเหลือเวลาที่ใช้สอน ประมาณ 14 – 15 สัปดาห์
2. การกำหนดชื่อเรื่อง เพื่อให้เป็นระบบ ที่สามารถอ้างอิงได้ เราเรียกว่า หน่วย / บทเรียน / หัวข้อ (UNIT / LESSON / TOPIC)
3. เนื้อหา 1 หน่วย ใช้เวลาสอนประมาณ 2 สัปดาห์ และ แต่ละบทเรียน ใช้เวลาสอน ประมาณ 2 ชั่วโมง ดังนั้น ในแต่ละวิชา (3 หน่วยกิต) จะมีประมาณ 7 ± 2 หน่วย
4. หน่วยใช้เลข 1 หลัก บทเรียนใช้เลข 2 หลัก และ หัวข้อใช้เลข 3 หลัก

คิดก่อนเขียน

ข้อควรทราบบางประการเป็นแง่คิด

วิชา (คำอธิบายรายวิชา) เปรียบเสมือน **Thailand** ซึ่งประกอบด้วย จังหวัด 7 ± 2 คือ 5-9 จังหวัด และแต่ละจังหวัด ประกอบด้วยอำเภอ 2 อำเภอขึ้นไป ในแต่ละอำเภอ ก็ต้องมีตำบล 2 ตำบลขึ้นไปเช่นเดียวกัน จะมีอำเภอเดียว ตำบลเดียว ไม่มีแน่นอน

ดังนั้น เมื่อเทียบกับวิชาของเรา จังหวัด เปรียบเหมือน หน่วย (Unit)
อำเภอ เทียบได้กับ บทเรียน (Lesson) และ ตำบล ก็คือ หัวข้อ (Topic)

หน่วย / บทเรียน / หัวข้อ = จังหวัด / อำเภอ / ตำบล

จากการเปรียบเทียบ หน่วย คือ จังหวัด บทเรียน เป็น อำเภอ และ
หัวข้อ คือ ตำบล

กรุงเทพ = หน่วย ใช้เลข 1 หลัก

ดุสิต = บทเรียน ใช้เลข 2 หลัก

เทเวศร์ = หัวข้อ ใช้เลข 3 หลัก

ที่นิยมทำผิดบ่อยๆ ดังแสดงเป็นตัวอย่างตามที่มีจะทำผิดบ่อยๆ

หลายคนชอบยกระดับอำเภอ ขึ้นเป็น ระดับจังหวัดคือยก อำเภอดุสิต ขึ้นแทนจังหวัด
กรุงเทพ เป็นผลให้ต้องยก ระดับตำบล ขึ้นแทน อำเภอ คือยกตำบลเทเวศร์ ขึ้นแทนอำเภอดุสิต ทำ
ให้ตำบลว่าง หากตำบลไม่ได้ ไม่มีชื่อตำบลจึงไม่ควรยกอำเภอขึ้นเป็นจังหวัด เพราะอำเภอเล็กเกินไป
(เริ่มแบ่งผิดแล้ว) ซ้ำร้ายบางวิชานำระดับตำบลขึ้นมาเป็นจังหวัดด้วยซ้ำไป คือนำหัวข้อขึ้นมาเป็น
ชื่อหน่วย ทำให้หน่วยเล็กเกินไป ทำให้การแบ่งหน่วยเป็นบทเรียนแบ่งบทเรียนเป็นหัวข้อ ไม่ได้ ซึ่ง
ผิดมาก ทำให้เดินหน้าต่อไปไม่ได้เลย

จากตัวอย่าง เมื่อท่านยกชื่อบทเรียนเป็นชื่อหน่วย ก็ต้องนำชื่อหัวข้อมาเป็นชื่อบทเรียนแทน แล้ว
ท่านจะพบปัญหาทันทีว่าไม่รู้จะหาอะไรมาเป็นหัวข้อ แสดงว่า บทเรียนนั้นเล็กเกินกว่าจะนำมาเป็น
ชื่อหน่วย แสดงว่าท่านตั้งชื่อหน่วยไม่ถูกแล้ว คือ หน่วยนั้นเล็กเกินไป หากบทเรียนไม่ได้ หา
หัวข้อไม่ได้

หมายเหตุว่าท่านทำผิดแล้ว ต้องคิดหาชื่อหน่วยใหม่ โดยมีหลักการว่า แต่ละหน่วย
ต้องสามารถแบ่งได้ 2 บทเรียนขึ้นไป และแต่ละบทเรียนต้องสามารถมี 2 หัวข้อขึ้นไป คือชื่อหน่วย
ต้องใหญ่พอที่จะแตกเป็น บทเรียนและหัวข้อได้

คือ ต้องหาให้ได้ว่า ในแต่ละหน่วย ต้องมี 2 บทเรียนขึ้นไป ทำนองเดียวกัน ในแต่ละ
บทเรียน ต้องมี หัวข้อ 2 หัวข้อขึ้นไปจะมีบทเรียนเดียว หัวข้อเดียวไม่ได้
เมื่อทำเป็นระบบได้แบบนี้ จึงจะสามารถเขียนคำอธิบายรายวิชาได้ถูกต้อง

ตัวอย่าง การแบ่ง หน่วย / บทเรียน / หัวข้อ

1. การเก็บเอกสาร	8 ชม.
1.1 หลักการเก็บเอกสารตามภูมิศาสตร์	2 ชม.
1.1.1 วิธีการจัดบัตรนำและแฟ้ม	
1.1.2 ขั้นตอนการเก็บเอกสารตามภูมิศาสตร์	
1.2 หลักการเก็บเอกสารตามเรื่อง	3 ชม.
1.2.1 ประเภทของการเก็บเอกสารตามเรื่อง	
1.2.2 หลักการเก็บบัตรนำและแฟ้ม	
1.2.3 ขั้นตอนการเก็บเอกสารตามเรื่อง	
1.3. ระเบียบการเก็บเอกสารตามตัวเลข	3 ชม.
1.3.1 แหล่งเก็บเอกสารตามตัวเลข	
1.3.2 ขั้นตอนการเก็บเอกสารตามตัวเลข	

หลักการเขียนคำอธิบายรายวิชา

- จากตัวอย่าง ก. หน่วย ใช้เลข หนึ่ง หลัก บทเรียน สอง หลัก และหัวข้อ สาม หลัก
- ข. จะเขียนคำอธิบายรายวิชาได้ถูกต้อง ต้องพิจารณาสาระให้ครบตลอดทั้ง 3 ระดับ
คือ หน่วย / บทเรียน / หัวข้อ

ค. ใน หนึ่งหน่วย ต้องมีบทเรียน สอง บทเรียนขึ้นไป มีบทเรียน เดียวไม่ได้

ง. ใน หนึ่งบทเรียน ต้องมี หัวข้อ สอง หัวข้อขึ้นไป มีหัวข้อเดียวไม่ได้

เมื่อทุกอย่างเป็นไปตามข้อ ก – ง แล้ว ลงมือเขียน คำอธิบายรายวิชาได้ โดยนำชื่อ หน่วยมรรยเรียงต่อกันเป็นอันเสร็จเรียบร้อยและถูกต้อง เมื่อทำเป็นระบบอย่างนี้แล้วต่อจากนี้ ไป ผู้สอนสามารถนำคำอธิบายนี้ ไปพัฒนาต่อเป็น หลักสูตรรายวิชา พัฒนาต่อเป็น แผนการสอน พัฒนาต่อเป็น เอกสารประกอบการสอน หรือ เอกสารคำสอน หรือเอกสารวิชาการอื่นๆได้ สดวกในที่สุด

การสอน เริ่มสอนที่หัวข้อ ออกข้อสอบที่หัวข้อ เขียนเอกสารวิชาการที่หัวข้อ

ตัวอย่างการเขียน คำอธิบายรายวิชา(เลข 1 หลักคือชื่อหน่วย)

1. ทฤษฎีและโครงสร้างขององค์กร
2. หน้าที่ของการบริหาร
3. การจัดการและการแก้ปัญหาในโรงงานอุตสาหกรรม
4. การวิเคราะห์ปัญหาและการตัดสินใจ
5. การเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
6. จรรยาบรรณในการจัดการอุตสาหกรรมเพื่อความยั่งยืน

EN 4113107 การบริหารและการจัดการองค์กรเพื่อความยั่งยืน 3 (3 – 0 – 6)

ทฤษฎีและ โครงสร้างขององค์กร หน้าที่ของการบริหาร การจัดการและการแก้ปัญหาใน โรงงานอุตสาหกรรม การวิเคราะห์ปัญหาและการตัดสินใจการเสริมสร้างคุณธรรมและ จริยธรรมและจรรยาบรรณในการจัดการอุตสาหกรรมเพื่อความยั่งยืน

Traditional theories and structures of organizations ; functions of management ; management and problems solving in industrial factories ; problems analysis and decision making ; integrities and moralities promotion ; ethics in sustainable industrial management

ข้อเสนอแนะแนวทางการ Mapping เฉพาะรายวิชาที่มีชั่วโมงปฏิบัติ

เช่น วิชา ... 3 (2-2-5) วิชา ... 3 (1-4-4) วิชา ... 3 (1-6-2)

รศ.ดร. วิทร วิภาหังสน์

เกริ่นนำ

การศึกษา (Education) และการเรียนรู้ (Learning) ทำให้มนุษย์เราพัฒนาได้ 3 ด้าน

1. ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) พัฒนาที่สมอง

2. ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) พัฒนาที่ใจ

3. ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) พัฒนาที่กาย

การเรียนชั่วโมงทฤษฎี เป็นการพัฒนาด้านความรู้ (Knowledge) แต่ถ้าประสงค์จะพัฒนาทางด้านทักษะ (Skill) ด้วย นอกเหนือจากด้านความรู้แต่เพียงอย่างเดียวแล้ว หลักสูตรต้องจัดให้มีชั่วโมงปฏิบัติด้วย เพราะการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองเท่านั้น จึงจะมีผลให้เกิดการพัฒนาด้านทักษะทักษะมี 3 ประเภท ได้แก่

1. ทักษะทางปัญญา (Mental Skill) ใช้คำว่า “ปฏิบัติ” หรือ “ปฏิบัติกร”
2. ทักษะทางจิต (Emotional Skill) ใช้คำว่า “ปฏิบัติ” หรือ “ปฏิบัติกร”
3. ทักษะทางกาย (Physical Skill) ใช้คำว่า “ฝึกปฏิบัติ” หรือ “ฝึกทักษะ” หรือ “ปฏิบัติกร”

ข้อตกลงที่ควรทราบในเบื้องต้น

มาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕

กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ไว้ 6 ด้าน (6 Domain)

1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม (คือจิตพิสัย ใช้ใจเรียน)
2. ด้านความรู้ (คือพุทธิพิสัย ใช้สมองเรียน)
3. ด้านทักษะทางปัญญา (คือพุทธิพิสัย เป็นทักษะทางปัญญา ใช้สมองเรียน)
4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (คือจิตพิสัยทักษะทางจิต ใช้ใจเรียน)

5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
(คือพุทธิพิสัยเป็นทักษะทางปัญญา ใช้ สมองเรียน)
6. ด้านทักษะพิสัย (คือทักษะทางกล้ามเนื้อ หรือกายทักษะใช้กล้ามเนื้อที่มือที่เท้า หรือที่นิ้วเรียน)
ข้อควรสังเกต ทักษะ กับ ทักษะพิสัย มีความหมายแตกต่างกันไม่เหมือนกัน

การ Mapping

จากคำอธิบายรายวิชาแต่ละรายวิชาจะกำหนดจำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ ดังนี้
นก. (ท. - ป. - น.) เช่น 3 (2-2-5) หรือ 1 (0-2-1) หรือ 3 (1-6-2)
ก่อนจะเริ่มทำการ Mapping

ท่านต้องกลับไปอ่านที่ คำอธิบายรายวิชา ให้ทราบชัดชัดว่า ผู้เรียนใช้สมองปฏิบัติ หรือ
ใช้มือปฏิบัติกันแน่ หมายความว่า วิชาที่ท่านจะให้เขาใช้มือเรียนหรือใช้สมองเรียน
ซึ่งมี 3 กรณี คือ

1. กรณีวิชาใด ใช้สมองเรียน หรือใช้ปัญญาเรียน เช่น

วิชา การเตรียมความพร้อมสหกิจศึกษา 3 (2 - 2 - 5) เมื่อพิจารณาจากคำอธิบาย
รายวิชาแล้ว ใช้สมองเรียน หรือปัญญาเรียน เพียงอย่างเดียว ดังนั้น การ Mapping ท่าน
ต้องฝนดำ ● (ความรับผิดชอบหลัก) หรือฝนขาว ○ (ความรับผิดชอบรอง) ที่
Domain ที่ 3 และ 5 Domain ที่ 3 คือ ด้านทักษะทางปัญญา และ Domain ที่ 5 คือ ด้าน
ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข ๑ ส่วน Domain ที่เหลือ คือ Domain 1,2 และ 4 ฝนขาวฝน
ดำได้แล้วแต่กรณีแต่ห้ามฝนดำที่ Domain ที่ 6 คือทักษะพิสัยเพราะเขาไม่ได้ใช้มือเรียน
แม้ว่าจะเป็นชั่วโมงปฏิบัติก็ตาม แต่นักเรียนปฏิบัติทางสมอง เช่น การระดมสมอง การ
จัดสัมมนาปัญหา การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เชิญวิทยากรบรรยาย เขียน
โครงการเขียนแผนงาน การนำเสนอหน้าชั้น ฯลฯ (เป็นการปฏิบัติทางสมองทั้งนั้น ไม่ใช่
มือเลย)

2. กรณีวิชาที่ใช้มือเรียน เช่น

วิชา การแกะสลักผลไม้และงานใบตอง 3 (1 - 4 - 4) เมื่อพิจารณาคำอธิบายรายวิชาแล้ว ใช้
 กล้ามเนื้อมือ และนิ้วเรียน ดังนั้น การ Mapping ท่านต้องฝนคำ ฝนขาว ที่ Domain ที่ 6 ได้คือ ด้าน
 ทักษะพิสัย ส่วน Domain ที่เหลือ คือ Domain 1 - 5 ฝนขาวฝนดำได้ตามปกติแล้วแต่ผู้สอนจะ
 พิจารณา

3. กรณีวิชาใด ผู้เรียนต้องใช้ทั้งสอง และมือเรียน คือ ใช้ทั้งพุทธิพิสัย และทักษะพิสัยได้แก่ วิชาที่
 เรียนในห้องปฏิบัติการ คือ ห้อง Lab เช่น

วิชาปฏิบัติการวัสดุการทาง 1 (0 - 3-1) เมื่อพิจารณาคำอธิบายรายวิชาแล้ว ใช้ทั้งสอง
 และมือเรียน ดังนั้น การ Mapping ท่านต้องฝนคำ ฝนขาว ทั้ง 6 Domain สำหรับ Domain ที่ 6 คือ
 ด้านทักษะพิสัย ให้ฝนดำ ● ที่ ข้อย่อย 6.1 คือผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานตามแบบที่
 กำหนดได้ ส่วนข้อย่อย 6.2 และ 6.3 แล้วแต่ครูผู้สอนจะพิจารณา

หมายเหตุ : สำหรับชั่วโมงสอนทฤษฎี เราฝนขาวคำ ที่ Domain 1 – 5 ได้เป็นปกติอยู่แล้ว

หมายเหตุ

มาตรฐานผลการเรียนรู้ ด้านที่ 6 คือด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) มาตรฐานผลการเรียนรู้ กำหนดไว้ 3 หัวข้อย่อย ได้แก่

6.1 ปฏิบัติงานตามแบบที่กำหนดได้ (Imitation) หมายถึง ทำตามแบบที่ครูผู้สอนสาธิตให้ดูตามลำดับขั้นหรือทำตามแบบที่เขาบอก หรือทำตามแบบพิมพ์เขียว หรือทำตามแบบใบงาน ใบปฏิบัติงาน เป็นต้น

6.2 สามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้องโดยอิสระ (Control) หมายถึง เมื่อผู้เรียนปฏิบัติตามแบบในข้อ 6.1 ได้แล้ว ต่อไปให้ลองทำเองโดยอิสระ ภายใต้การควบคุมแนะนำของครู

6.3 ประยุกต์การปฏิบัติงานเพื่อการแก้ปัญหาในสภาพจริงได้ (Automatism) ขั้นนี้นักเรียนควรจะทำตามลำพังได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และเป็นธรรมชาติ ไม่เคอะเขิน โดยไม่ต้องใช้สมองคิดมาก คือเป็นไปโดยอัตโนมัติ เมื่อมีอะไรติดขัดสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ และถ้ามีชั่วโมงเหลือมาก ได้ฝึกมากๆ ฝีมืออาจจะถึงขั้นอ่องหรือขั้นเทพได้ในที่สุด

มีข้อพึงตระหนักที่นับว่าสำคัญ

หากท่านฝนดำ ● (คือความรับผิดชอบหลัก) ที่หัวข้อย่อยใด ในผลการเรียนรู้ด้านใด ท่านต้องทำการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ด้านนั้น ข้อย่อยนั้นด้วยทุกครั้ง ทั้งนี้ต้องมีหลักฐานการประเมินพร้อมที่จะแสดงต่อกรรมการที่มาประเมินเห็นเป็นประจักษ์ ในทุกข้อ ทุกด้านเฉพาะที่ท่านฝนดำ ● ไว้.

สองบาท

ตัวอย่างพฤติกรรม **GO** และ **SO** รศ.ดร. วิทร วิภาหันธ์

ตัวอย่างพฤติกรรม ที่นำมาใช้ในการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ทั่วไป General Objectives (GO.) ต้องเขียนที่ บทเรียน (Lessons) คือเลข 2 สองหลัก เป็นพฤติกรรมภายในคนอื่นสังเกตไม่เห็น วัดไม่ได้ มีไว้สอน เช่น สอนให้ **รู้** สอนให้ **เข้าใจ** (**รู้**, **เข้าใจ** คือ GO) จุดประสงค์เฉพาะ Specific Objectives (SO.) เขียนที่ หัวข้อ (Topics) คือเลข 3 สามหลัก เป็นพฤติกรรมภายนอก คนอื่นสังเกตเห็น จึงวัดได้ มีไว้สำหรับสอบวัด เพื่อประเมินผลการเรียนดูว่านักเรียนบรรลุตามจุดประสงค์ทั่วไปที่เขียนไว้หรือไม่อย่างไร เช่น สอบให้ **บอก** สอบให้ **อธิบาย** (**บอก**, **อธิบาย** คือ SO)

มีข้อพึงระวังมาก ๆ คือ **SO.** ที่นำมาเขียนตามหลัง **GO.** ต้องเลือกใช้คำที่อยู่ระดับเดียวกับ **GO.** หรือต่ำกว่า **GO.** ห้ามเลือก **SO.** ที่เกินหรือสูงกว่า ระดับของ **GO.** เด็ดขาด

พฤติกรรมด้าน พุทธิพิสัย (Cognitive Domain)

ระดับ พฤติกรรม	จุดประสงค์ทั่วไป (GO.) เขียนที่บทเรียน คือเลข สอง หลัก	จุดประสงค์เฉพาะ (SO.) เขียนที่หัวข้อ คือเลข สาม หลัก
ระดับ ความรู้-ความจำ 1	ใช้คำเดียวคือ รู้ ตัวอย่างเช่น รู้ระเบียบ รู้หลักการ รู้วิธีการ รู้ลำดับขั้น รู้ขั้นตอน รู้กฎ รู้เกณฑ์ รู้ทฤษฎี ฯลฯ	บอก ... เขียน ... ระบุ ... เช่น บอกความหมาย บอกวิธี บอกกฎ เขียนหลักการ ระบุนิธิ บอกสูตร ระบุนิธิ บอกประเภท เขียนขั้นตอน ระบุนิธิการ บอกวิธีการ ฯลฯ
ระดับ ความเข้าใจ 2	ใช้คำเดียวคือ เข้าใจ ตัวอย่างเช่น เข้าใจเรื่อง เข้าใจทฤษฎี เข้าใจกฎ เข้าใจสูตร เข้าใจกระบวนการ เข้าใจหลักการ เข้าใจรูปแบบ ฯลฯ	อธิบาย ยกตัวอย่าง แยกข้อแตกต่าง ระบุนิธิ หลักการ บรรยาย ขยายความ ตีความ สรุป พยากรณ์ คาดคะเน ลงความเห็น ให้ความหมาย แปลความ เปรียบเทียบ ฯลฯ
ระดับ การนำไปใช้ 3	คำนวณ แก้ปัญหา ประเมินการ พิจารณาเลือก ตรวจสอบ จัดทำ ใช้เครื่องมือ ใช้สูตรคำนวณ ฯลฯ	คำนวณหาค่า บอกวิธีการแก้ปัญหา หาจุดบกพร่อง ประเมินการ ปรับปรุง ชี้ข้อดี ข้อเสีย หาค่าแก้ไข ข้อบกพร่อง เขียนแผนงาน เขียนแผนปฏิบัติงาน ฯลฯ
ระดับ สูงกว่าการ นำไปใช้ 4	ออกแบบ วางแผน อภิปราย สร้างสรรค์งาน วิเคราะห์ พัฒนา ประเมินค่า ประเมินผล ตัดสิน ฯลฯ	เลือก ตัดสิน เขียนแผนงาน กำหนดหลักการ วางแบบ เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง กำหนดแบบ ออกแบบ ประดิษฐ์ กำหนด โครงสร้าง แต่งเรื่อง พัฒนางาน ฯลฯ

สองบาท

สองบาท

รศ.ดร. วิทร วิภาหส์น

พฤติกรรมด้าน ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)

	จุดประสงค์ทั่วไป (GO.) เขียนที่บทเรียน คือเลข สอง หลัก	จุดประสงค์เฉพาะ (SO.) เขียนที่หัวข้อ คือเลข สาม หลัก
ไม่แบ่งระดับ	<p>ให้ใช้คำเดียวเท่านั้น คือ มีทักษะในการ</p> <p>ตัวอย่างเช่น</p> <p>มีทักษะในการใช้เครื่องมือ</p> <p>มีทักษะในการใช้อุปกรณ์</p> <p>มีทักษะในการปฏิบัติงาน</p> <p>มีทักษะในการติดตั้งอุปกรณ์ มีทักษะในการสร้าง</p> <p>มีทักษะในการตรวจและแก้ไข มีทักษะในการทำ</p> <p>มีทักษะในการประดิษฐ์ มีทักษะ ในการซ่อมบำรุง</p> <p>ฯลฯ</p>	<p>ต้องใช้คำกริยาที่ใช้มือ</p> <p>ปฏิบัติ เช่น</p> <p>สร้าง แก้ไข ตั้งค่า เปิด ถอด ใส่ เย็บ</p> <p>ขัน ทา ตัด ลับ ตอก แกะ ติดตา ต่อกิ่ง วัดขนาด ทำความสะอาด ฯลฯ</p>

พฤติกรรมด้าน จิตพิสัย (Affective Domain)

	จุดประสงค์ทั่วไป (GO.) เขียนที่บทเรียน คือเลข สอง หลัก	จุดประสงค์เฉพาะ (SO.) เขียนที่หัวข้อ คือเลข สาม หลัก
ไม่แบ่งระดับ	<p>เห็นความสำคัญของ ตระหนักในคุณค่าของ</p> <p>รับผิดชอบ มีเจตคติที่ดีต่อ เห็นคุณค่าของ</p> <p>มีกิจนิสัยที่ดี มีระเบียบ</p> <p>มีวินัย สะอาด ประณีต ฯลฯ</p>	<p>เห็นด้วย แสดงความสนใจ ปฏิบัติตาม</p> <p>ให้ความร่วมมือ มีสัมมาคารวะ ซื่อสัตย์</p> <p>เข้าร่วมกิจกรรม ตรงเวลา คิดตาม</p> <p>ประหยัด มีความกตัญญู ฯลฯ</p>

หมายเหตุ : พฤติกรรมที่เสนอแนะบางคำ สามารถใช้ได้ ทั้ง GO. และ SO. และคำบางคำ อาจใช้ได้หลายระดับ ต้องพิจารณาที่ วลีหรือ บริบท ของคำๆนั้น

ข้อควรหลีกเลี่ยง : ในบทเรียนข้อเดียวกัน หรือ หัวข้อข้อเดียวกัน ให้ใช้ พฤติกรรมคำเดียวเท่านั้น ห้ามใช้ 2 พฤติกรรมในข้อเดียวกัน เช่น อย่าเขียน รู้และเข้าใจ ในข้อเดียวกัน ให้เขียน เข้าใจ คำเดียว คือใช้พฤติกรรมที่สูงสุดเพียงพฤติกรรมเดียว.

สองบาท

รศ.ดร. วิทร วิภาหส์น